

Կ Ը Ս Բ Բ Ե Ս . . .

Aimez Ce que jamais on ne verra deux fois
A. de Vigny

Վ. Ա. Գ. Ա. Ր. Շ. Ա. Կ. Ի. Ն.

Կը սիրեմ ես կեանքն ու մարդիկն եւ ամէն բան,
Զի անփոփոխ ոչինչ կըրնայ երկու անգամ
Մարդը տեսնել . . . Զի ամէն ինչ ձեւ ու երանգ
Կը փոխէ յար. ու կը մընայ մեզի պատրանք:

Մինչ ես կ'ուզեմ պանել պատկերը մարդեւուն,
Հոգիիս մէջ իբր յիշատակ մը սեւեռուն.
Բայց կը փոխէ յիշատակն ալ իր ձեւը միշտ.
Եւ կը փոխուին երազ ու սէր, կարօս ու վիշտ:

Եւ կը փոխուին մեր շուրջն ամէն իր ու անհաս,
Լեռ ու հովիտ, դաշտ եւ անտառ եւ անապատ,
Ծով ու ծովափ, խութ ու խարակ, ամպ ու երկին,
Ծեր ու մանուկ ու պարմանի եւ այր ու կին:

Զը կայ բան մը որ մընայ նոյնը բացարձակ,
Անկրկնելի է ամէն ինչ արեւուն տակ,
Ժամանակին մէջ, միջոցին մէջ անսահման
Ոչինչ է նոյն, յաւիտեանէ մինչ յաւիտեան:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Ա Ե Ն Ա Ն Ա Յ Ե Ն

Ծառերն Առունի՝
Տե՛ս, կը դողդոջեն
Հովին հարուածէն:

Նըկուն՝ նետահար՝
Կուրծքն իրենց կարկամ
Կ'ըլլայ ուժամ:

Հերարափ, քեւաս,
Կ'ողբան անընդհատ
Ոյժն ու գեղն անցեալ:

Նիկոսիա,

Դագաղն՝ ուտումն,
Շուրթին՝ երգ քաղման
Թափօ՛րն է մահուան:

Համակերպ, ճըլու,
Քընացէ՛ք, փոքրեր,
Նըսեմ նինջը ձեր:

Միշտ երազելով
Կենարար Գարնան
Խոստումն անխափան:

Ն. Պ. ՉԱՓԱՏԱՐԵԱՆ